

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

Nové Město na Moravě
říjen 2005

Svatí andělé strážní

„Skrutý a tajemný Bůh není Bůh vzdálený, vždy je to Bůh blízký.“ Neboť „v něm máme život, pohybujeme se a jsme“. Analogicky je rovněž možné říci, že ani skrutý a tajemný anděl není nijak vzdálený nebo nepřítomný, je stále nablízku stejně jako Bůh, který ho na zem mezi lidi poslal. Neboť anděl nás provází vždy a všude a „spolupracuje na všech našich dobrých skutcích“. „Již zde na zemi žijeme ve společnosti andělů,“ říká prostě a přirozeně sv. Tomáš.

z knihy Můj anděl půjde před tebou – Georges Huber

*Hle, pošlu před tebou anděla,
aby nad tebou po cestě bděl
a přivedl tě na místo,
jež jsem ti určil.*

*Uctívej ho a naslouchej
jeho hlasu a nebouři se
proti němu, neodpusť by
vám vaše přestupky, neboť
v něm přebývá mé Jméno.
Jestliže však budeš jeho hlasu
bedlivě naslouchat a budeš
dělat, co říká, budu
nepřítelem tvých nepřátel
a odpůrcem tvých odpůrců.
Můj anděl půjde před tebou...*

Ex 23,20-23

Všichni máme okolo sebe mnoho lidí. Často to jsou lidé na hony vzdálení kostelu. Pokud by snad do některého zabloudili, pak by se tam třeba necítili dobře, řekněme jako doma. Zdá se mi, že Pán Ježíš čeká na nás, na každého z nás, abychom je do jeho domu pozvali. Nebo nám také Ježíš nabízí, že nás doprovodí do domu našich sousedů, známých i spolupracovníků. No, kdo z nás, by si nepřibrál s sebou takového společníka?

Jednou jsem slyšel pěkné přirovnání. Jak všichni víme, sv. Pavel nazývá naše společenství církve Božím domem, Boží stavbou, Božím chrámem. Do tohoto domu přijde mnoho lidí. Někteří jen přibrzdí svůj úprk a zběžně nakouknou.

Jiní se odváží překročit práh, třeba si i na chvíli sednou v temném koutě vzadu za sloupem. Pak odejdou a víckrát se nevrátí. A pak jsou další, kteří se vrátí: jednou, dvakrát... A třeba se najdou tací, kteří zataouží stát se součástí našeho chrámu, začne jim tu být dobře a budou tu doma. Pomožme jim v tom. Pokud se my sami zde cítíme doma, dobře a šťastní, i přes mnoho starostí všedního dne, pak to je základní forma pozvání. A život farního společenství? A společný život s Bohem? Právě teď začínáme psát říjnové číslo společné snahy pomoci si navzájem do božího království. Lukáš Německý

Povolání

Každý z nás má nějaké povolání. Bůh nás všechny volá k podílu na Jeho životě a Jeho království. Každý z nás je volán na nějaké zvláštní místo v tomto království. Jestliže je nenajdeme, nemůžeme být nikdy zcela šťastní. Pro každého z nás jen jedno je nutné: naplnit své vlastní určení podle Boží vůle, být tím, co Bůh chce, abychom byli. Nesmíme si však představovat, že toto určení objevíme jen hrou na schovávanou s božskou prozřetelností. Naše povolání není záhada sfingy, kterou musíme rozřešit napoprvé nebo zahynout. Někteří lidé nakonec objeví, že hádali mnohokrát špatně a že jejich paradoxním povoláním je jít životem a špatně hádat. Trvá jim hodně dlouho, než přijdou na to, že jsou takto šťastnější.

V každém případě naše určení je dílo dvou vůlí, ne jedné. Není to nezvratitelný osud, vnučený nám nějakým božstvem bez srdce, bez jakékoli naší volby. Naše povolání není nadpřirozená loterie, ale vzájemné působení dvou svobod, a proto dvou lásek. Je beznadějně pokoušet se řešit problém povolání mimo souvislost s přátelstvím a láskou. Bible mluví o našem Otci na nebesích. I pojem Otce je metafora příliš volná, než aby obsáhla celou hloubku tohoto tajemství: vždyť On nás miluje více než my sebe, tak jako bychom my byli On. Nadto nás miluje naší vlastní vůlí, našimi vlastními rozhodnutími. Jak můžeme pochopit toto mysterium spojení s Bohem, který je nám blíže než my sami sobě? Právě pro tuto Jeho blízkost je nám neschopné na Něho myslet. Jeho láska účinkuje tak, že naše chyby mění v dobro a přemáhá naše hříchy.

V plánování běhu svého života musíme myslet na význam a důstojnost své svobody. Člověk, který se bojí rýsovat si budoucnost dobrým činem své svobodné volby, nechápe lásku Boha. Neboť naše svoboda je dar, který nám Bůh dal, aby nás mohl milovat dokonaleji a také byl námi dokonale milován.

(Thomas Merton – Žádný člověk není ostrov)

Milé děti,

je říjen – měsíc Panny Marie růžencové. Umíte se modlit růženec? Je to docela těžká, ale moc krásná modlitba. Je spíš pro ty větší, kteří se umí už líp soustředit, ale naučit a modlit se aspoň kousek, třeba desátek, můžete všichni.

Tak pro ty menší z vás: Schválně, jestli umíte perfektně modlitbu Zdrávas Ma-

ZDRÁVAS MEZI ŽENAMI BOŽÍ AMEN A POŽEHANÝ
PROS JEŽÍŠ I V HODINĚ ŽIVOTA TVÉHO NAŠÍ
POŽEHANÁ MILOSTÍ MARIA S TEBOU PÁN JE
MATKO SMRTI HŘÍŠNÉ PLOD PLNÁ
ZA NÁS MARIA SVATÁ NYNÍ JSI

A co vám větším? Jak se modlí růženec najdete v kancionále, nebo v katechismu a můžete si zkusit třeba někam pod sebe na zvláštní papír vypsát Tajemství, které se v jednotlivých desát-

ria. Mám ji tady rozdělenou na spoustu kousků, jednotlivých slov, tak ji zkuste poskládat dohromady, seřadit jednotlivé rámečky tak, jak jdou ta slova v modlitbě za sebou. A potom se ji můžete pomodlit. Jestli ji zvládáte, pak už skoro umíte Růženec, protože ten se skládá ze samých „Zdrávasů“. Je to krásná modlitba k naší nebeské Mamince. Hodně štěstí!

cích rozjímají. Je jich hodně, ale když se zkusíte růženec modlit pravidelně, jistě si je za chvilku zapamatujete. Pěkný podzim!

Vaše kamarádka

Svědectví víry

Když byl dítětem, zneklidnil krále; když byl chlapcem, udivil doktory; když byl mužem, otrásl celým národem i základy veleříše římské.

Neapsal ani jednu knihu, ale do největších knihoven světa by se nevešly knihy, které byly napsány o něm.

Nesložil žádnou píseň, ale svou odpuštějící láskou rozezvučel písněmi chvály více než všichni básníci světa.

Nezaložil náboženskou školu, vědecký ústav ani seminář, ale všechny školy vzdělaných národů se nemohou pochlubit tolika žáky, jako on.

Nezařídil lékařskou ordinaci, ale uzdravil více nemocných duší, než tisíce lékařů nemocných těl.

Ovládal zákony přírody, chodil po vlnách moře, tišil bouři, sytil z mála ti-

síkové zástupy, léčil bez léků..., křísil mrtvé.

Nepřátelé ho nemohli přemoci, satan ho nemohl zničit, ani hrob ho nemohl zadržet! Nade všim zvítězil.

Nevelel žádné armádě, nedobyl železem ani píď půdy, a přece žádný vojevůdce neměl tolik dobrovolníků jako on.

Mocí své lásky, poselstvím evangelia přetvořil svět.

Velcí mužové přišli a odešli, všichni lidé zklamali, avšak on nikdy nikoho.

Všichni lidé zhřešili, ale on jediný zůstal svatý, věčný, dokonalý, nejkrásnější mezi lidskými syny.

A tento Ježíš je Spasitelem světa, můj Spasitel a Přimlucve u Boha.

Chceš-li, bude i tvůj.

Isaac Newton

Biblická soutěž pro celou farnost

Otázky pro skupinu do 15 let

1. Jak dlouho putovali Izraelité po poušti?
2. Jakou sochu si lid udělal na poušti?
3. Odkud byli vyhnáni první lidé?
4. Co zpívali andělé při Ježíšově narození?
5. Kolik si Ježíš ustanovil apoštolů?
6. Koho Ježíš vyhnal z chrámu?
7. Byla při seslání Ducha sv. přítomna i Panna Maria?
8. V jakém vztahu k sobě byli Ježíš a Jan Křtitel? a) bratři b) bratřanci c) kamarádi
9. Na jakém zvířeti vjel Ježíš do Jeruzaléma?
10. Který vládce vyvraždil děti v Betlémě?

Otázky pro skupinu nad 15 let

1. Kdo řekl: „Vždyť já jsem stařec a moje žena je pokročilého věku?“
2. Který z autorů evangelia byl Ježíšem vybrán za apoštola? (2b)
3. V jaké knize a kapitole je Ježíšova rozmluva s Nikodémem? (2b)
4. Jakým zaměstnáním byl Lukáš než se stal Pavlovým průvodcem?
5. U jakého města došlo k Petrovu vyznání, že Ježíš je Mesiáš?
6. Na jaké země se rozdělilo království po smrti krále Šalomouna?
7. Který král, jakou listinou, z jaké říše a v kterém roce povolil návrat zajatých národů (včetně Izraele) zpět do vlasti? (4b)
8. V jakých kapitolách knihy Izaiáš je popis Hospodinova služebníka?
9. Který prorok šel s lidem do Babylónského zajetí a dával naději na návrat?
10. Kdo odešel se strýcem Abrahámem z Cháranu do země Kanaán a vybral

si krajinu kolem Jordánu?

Svoje odpovědi odevzdejte na zvláštním papíře do krabičky v kostele nejpozději do 20. října

Odpovědi na všechny níže položené otázky najdete v Bibli (český ekumenický překlad – ČEP). Každá odpověď má hodnotu jednoho bodu, pokud není v závorce uvedeno jinak. Lístky podepište svým jménem a do závorky napišete věk.

Body se sčítají a na závěr soutěže výherce získá zajímavou cenu. Správné odpovědi s pořadím jednotlivých účastníků budou vyvěšeny s měsíčním zpožděním na nástěnce pod věží.

Ježíši Kriste,

nedopuť, aby naděje zahynula!

Chceme na ni vsadit svůj život!

Nejsme hromádkou vlastních slabostí a selhání; naopak, jsme souhrnem Boží otcovské lásky k nám.

Dej, abychom slyšeli Tvůj hlas a věřili tomu, co říkáš,

protože jen Ty máš slova věčného života.

Nauč nás, jak máme vyznávat svou víru,

jak máme dávat svou lásku, jak máme sdílet druhým svou naději.

Učiň z nás přesvědčivé svědky evangelia

ve světě, který má tolik zapotřebí tvé milosti, která zachraňuje.

Učiň z nás nový lid blahoslavenství, Abychom byli solí země a světlem světa.

Maria, Matko církve, chraň a ved' nás, přivíň nás všechny na své mateřské srdce.

Amen.

Doma není nikdo prorokem

Ježíš v Nazaretě (Mk 6,1-6)

Křesťanství spojuje nerozlučně lásku k Bohu s láskou k bližnímu. Jsou neoddělitelné. Je to přikázání lehké nebo těžké? Kdosi skepticky povzdychl: „Bylo by to lehké, kdyby ten bližní nebyl tak blízko a kdybych se s ním neseťkával den co den.“ Ještě žertovněji to vyslovil Chesterton: „Evangelium nám nařizuje, že máme milovat bližní a nepřátele, pravděpodobně je to proto, že jde o stejné lidi.

„Poznal jsem jednoho literáta, který napsal ohnivou báseň na obhajobu černých lidí, s nimiž se v Americe nejednalo jako s rovnými, ale přitom se choval odporně šovinisticky k lidem druhé národnosti, se kterými žil v jednom městě. Francouzské přísloví říká, že se všechny ctnosti snadno pěstují na dálku, ale obtížně se uskutečňují zblízka.

Pravá křesťanská láska se umí přenést přes antipatie osobní, rasové, stavovské, národní. Všichni se ale nevědomky často dopouštíme jedné chyby: dostatečně neoceníme dobré vlastnosti člověka, s nímž se denně stýkáme. Oceníme ho až umře, až poznáme, koho jsme ztratili. Jiné francouzské přísloví praví, že žádný generál není hrdinou pro toho, kdo mu čistí šaty a boty. Proto je poučné rozjímat o Ježíšově návratu do Nazareta poté, když se stal proslulým v celé Palestině a kdy nad ním Nazaretští kroutili hlavou: „Copak to není ten tesař?“

Kdo byl dlouho v cizině, vrací se domů obvykle se smíšenými pocity a zažije zvláštní překvapení. Lze to dobře vysvětlit psychologicky: jeho vzpomínky na mládí zůstávají velmi živé, ale zastavily se v čase, sahají jen do

okamžiku, kdy odešel. Ovšem mezitím šel života dál, mnoho se změnilo. Když se takový člověk vrací, obraz domova ze vzpomínek a skutečnost si neodpovídají. Ale i on sám se změnil.

Je jiný. Chce navázat kontakty, které měl předtím, ale zjišťuje, že slova už nemají stejný význam. Ježíšův návrat do Nazareta jistě nemůžeme vidět jen ve světle těchto zkušeností z denního života, ale přesto nám poslouží k pochopení konfliktu, jež v Nazaretě vznikl.

Jeho nepřítomnost doma byla sice krátká, ale během ní jeho význam (zjevuje Otce a jeho spásu) závratně vzrostl. Jeho krajané to ovšem nemohli pochopit – silou setrvačnosti ho považovali za chlapce, který pomáhal doma při práci.

Dodnes každý, kdo duchovně roste, se odpoutává od prostředí, z něhož vyšel. Je to zákonitost dynamiky růstu a života. Proto platí staré přísloví: Nikdo není doma prorokem.

Jenže lidské srdce je hlubina, na dno se nikdy nedohlédne. Denně se dopouštíme stejné chyby jako Nazaretští vůči Ježíšovi: uvěříme, že známe, že jsme naprosto prohlédli ty, s nimiž se denně stýkáme. Tím si vlastně uzavíráme cestu k jejich poznání, přestávají nás zajímat, jejich slova považujeme za banální, nebereme je vážně.

Člověk, který přestal být předmětem objevů a obdivů, ztrácí hodnotu. Není to často jeho vina, ale toho, kdo s ním žije. Musíme na to dát velký pozor v rodině, v práci i mezi přáteli.

*(z knihy Slyšet Boha v ranním vánku
Tomáš Špidlík)*

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	18.30	18.30
Bobrová	10.45	18.00			17.30

Umění konverzace

Jeden vysokoškolský student osloví svého profesora: „Abych byl úspěšný ve svém budoucím povolání, nutně potřebuji umět konverzovat, ale takové kurzy nejsou. Jak se mohu naučit umění konverzace?“ „To je dobrá otázka,“ od-

pověděl profesor, „a když budete poslouchat, povím vám jak.“ Nastalo dlouhé, rozpačité ticho. Konečně student řekl: „No tak já poslouchám.“ „Vidíte,“ opáčil profesor, „už se začínáte učit.“

(Brian Cavanaugh -
Kolik váží sněhová vločka –)

Očištění

Když podává kněz svaté přijímání v byzantském ritu, říká: *...za odpuštění hříchů a za věčný život.*“ Mše u maronitů končí rovněž díkůvzdáním za přijaté odpuštění a za harmonický život věčný: *„Kéž pro přijetí tvého Těla vprchají mé touhy a kéž pro přijetí tvého kalicha uhasnou mé vášně..., a kéž kvůli tobě si zasloužím odpuštění hříchů v tomto i budoucím věku.*“ Tridentický koncil připojil *“přijímání nás osvobozuje od všedních hříchů a chrání před těžkými. Není pochyb o tom, že eucharistie odpouští a ničí lehké hříchy, které obvykle nazýváme všední.*“ Dogmatickým základem je výrok sv. Bonaventury: *„Eucharistie působí, že láska je vroucnější. Láska, když žhne, pomáhá očistit rez hříchu.*“ Kristus, dotek jeho svátostného těla a krve, je osvěžujícím a radost dávajícím pramenem. Láska chrání před budoucími hříchy. V tomto smyslu podle sv. Tomáše je třeba rozumět zaslíbení, že kdo jí tento chléb „nezemře“ duchovně – nepodlehne duchovní smrti. Co se týká

lehkých hříchů, jsou spojeny se slabostí a nedbalostí. Láska živená eucharistií pomáhá překonat vlažnost, zlé náklonnosti a pokušení. Láska se stává stále silnější, čelí tomu, co by ji chtělo zeslabit.

Pokušení, náklonnosti ke zlému, zlé myšlenky nejsou samy o sobě hříšné, pokud s nimi svobodně nesouhlasíme. Narušují ale harmonickou dispozici duše. Nemůžeme být od nich zcela osvobozeni, ale milost Boží může zmenšit jejich útoky. Děje se tak ale pouze částečně, nepřímo. Proti žádostivosti těla musíme bojovat po celý náš život. Nejlepší výzbrojí je láska Boží. A eucharistie nás touto láskou živí a posiluje. Dotyk se svatým tělem Kristovým slouží jako prostředek, abychom došli uzdravení. Mystici nazývají eucharistii „chlebem silných“, když se jí sytí, nebojí se protivenství a kráčí bezpečně ke spáse.

Pane, shlédni na mě, hříšného a neužitečného služebníka, očisti mou duši i mé tělo.“

(Tomáš Špidlík
Eucharistie – lék nesmrtnosti)